

Vogel wacht Utrecht 55

NOSTALGIE

Els Jonker

Tsja, hoe begon het, die vogelverdwazing?

Het begon in mijn ouderlijk huis waar een koolmees zich op een ogenblik op drie manieren toegang tot het huis verschaftte. Hij kwam door het keukenraam binnen en ging op de mengkraan van de gootsteen zitten. Mijn moeder gaf ons opdracht om na gebruik van warm water, koud water door de kraan te laten lopen. Code: "arm vogeltje". En dat deden we dus. De mees kwam ook door de openstaande deur de kamer in en ging dan op het randje van de boterpot zitten en snoepte daaruit, terwijl wij muisstil toekeken. In de brievenbus, bij de voordeur, kwam een

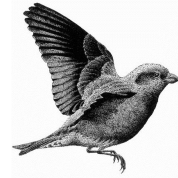
Koolmees - Jan van der Greef

koolmezenest. De opening van de bus werd afgeplakt zodat alleen de mezen in en uit konden. Na verloop van tijd vlogen alle jongen uit.

Toen er op een avond een bosuil naar binnen vloog en op een hoedje van mijn moeder op de kapstok ging zitten, was ik helemaal in de ban van vogels geraakt. Toch duurde het nog een aantal jaren voor ik mij opgaf voor een cursus "Vogels herkennen" die door Herman van den Bijtel werd gegeven. De theorielessen waren heel leuk, maar het allerleukste waren de excursies! De vogels wisten toen al heel goed dat ze moesten verschijnen als wij met Herman op stap waren. Zo zagen we op een excursie een grote zilverreiger, wat leidde tot een vreugdedans van Herman en Ard Wagenaar. We spreken nu van de jaren tachtig dus die zilverreiger was nog heel gewoon.

Niet gehinderd door enige kennis riep ik op een volgende excursie: "een vlucht regenwulpen" - het boek van Maarten 't Hart met die titel was net uit. Het was

Vogel wacht Utrecht 55

een vlucht regenwulpen. Toen er op volgende excursies nog een morinelplevier en een laag over het land vliegende velduil waren gespot, was ik helemaal verkocht. Ik werd lid van de Vogelwacht en kwam al na korte tijd bij de coördinatiegroep van de afdeling Driebergen/Doorn.

Er werden vele excursies georganiseerd, die druk werden bezocht. Jaarlijks was er de uilenexcursie in februari/maart waar tientallen belangstellenden op afkwamen. En het werden er zoveel, dat we op een ogenblik besloten de startplaats pas bekend te maken als men zich had aangemeld.

Bij excursies naar de Flevopolders zagen we soms wel meer dan honderd buizerds op één excursie. En groot was de vreugde toen we een keer, op terugreis uit de polder, een grote groep kraanvogels zagen, die op een maisakker neergestreden was. Op Terschelling zagen we een groep eidereenden, die volgens Maria Veeken het geluid maakte van een stel Japanners voor een seksshop. Dat vergeet je dus nooit meer. Op Texel zagen we een hop. Ik in elk geval nog wel. In zijn enthousiasme om de anderen op het beest attent te maken, toeterde de chauffeur van één van de auto's en weg was de hop!

We gingen ook naar het buitenland, naar de Eifel in Duitsland en naar het Lac du Der-Chantecoq in Noord-Frankrijk, om daar honderden kraanvogels te zien. Geweldig!

Maar we moeten natuurlijk de Limburgse excursies niet vergeten! Die kenmerkten zich door héél vroeg opstaan en héél laat naar bed gaan, met overdag slopende wandelingen met veel bijzondere vogels, prachtige beekjes in een schitterend landschap. De bitterballen en het Gulpener bier hielden ons 's avonds op de been!

Met mijn collega Henny Walbeek heb ik een aantal jaren geïnventariseerd op Walenburg. Wat was dat elke keer weer geweldig mooi! De wekker ging op vreselijke tijden af en de verleiding om te blijven liggen was groot, maar ik wist dat Henny op mij wachtte en dus kwam ik mijn bed uit. En als we dan in de vroege ochtendschemer bij Walenburg aankwamen en de bosuil hoorden en de reeën door de nevel op het weiland zagen lopen, was ik zielsgelukkig. Er zaten toen nog veel bijzondere vogels op Walenburg en dat maakte onze tochten telkens tot een gebeurtenis. Op een ochtend zagen we een ongeringde ooievaar. Eenmaal op ons werk besloten we om - clandestien - met nog twee mensen even te gaan kijken. Hij zat er nog!

Vogels kijken is en blijft mijn levenslange verslaving. Ik ben er niet echt goed in, maar dat hindert me niet: ik geniet!